Allereerst dank ik u voor de gelegenheid om hier mijn zorgen te uiten over de mogelijke komst van een asielzoekerscentrum in Heerenveen Noord. Met enige spanning sta ik hier vanavond. Het onderwerp waar we het over hebben raakt niet allen mij maar gaat veel verder, want het gaat niet alleen over onze wijk, maar over de toekomst van onze kinderen, onze gezinnen en het gevoel van thuis. Ik spreek hier niet als iemand die overal tegen is, maar als een betrokken inwoner die zich zorgen maakt. Als moeder van twee dochters voel ik de verantwoordelijkheid om op te komen voor de veiligheid en leefbaarheid van onze buurt.

Ik woon al meer dan 30 jaar in Heerenveen Noord. Heerenveen Noord is altijd een fijne en rustige wijk geweest. Een plek waar kinderen veilig buiten spelen, buren elkaar groeten en gezinnen zich thuis voelen. Dat is wat Heerenveen Noord voor mij betekent: een thuis. Maar de laatste tijd zijn hier helaas ook ontwikkelingen die minder leuk zijn en voor onrust zorgen. En dan nu ook nog misschien een asielzoekerscentrum, wat veel vragen oproept.

In een brief van de politie aan de gemeente van juli 2023 wordt duidelijk gesteld dat de komst van een azc kan zorgen voor een toename van overlast en strafbare feiten. De politie heeft nu al handen te kort, dit hebben wij in Heerenveen Noord al mogen ondervinden toen wij een periode lang te maken hebben gehad met vernielingen in de wijk. Ondanks meerdere meldingen bij de politie heeft het lang geduurd voordat de daders konden worden gepakt.

Veiligheid is een directe zorg die elke ouder voelt. Ik heb 2 dochters in een leeftijd dat ze steeds meer zelfstandig hun weg gaan, ik wil mijn dochters met een gerust hart in de buurt kunnen laten lopen, fietsen en spelen. Ik wil mijn kinderen beschermen, hen een veilige jeugd geven, en dat is niet alleen mijn wens, maar mijn plicht als moeder, Door berichten over eventuele toename van overlast en strafbare feiten bij de komst van een azc word ik er niet geruster op.

Ik wil hier geen vooroordelen ventileren, maar laten we eerlijk zijn: veiligheid is een basisbehoefte. En die basis wordt onder druk gezet door plannen waarvan we de gevolgen niet kunnen overzien.

Daarnaast wil ik benadrukken dat Heerenveen Noord al meer dan haar steentje bijdraagt. Onze wijk ondersteunt en vangt meerdere kwetsbare groepen op . Denk aan de opvang van Oekraïense vluchtelingen, de aanwezigheid van een verslavingskliniek, GGZ-instelling en begeleid en beschermd wonen voor psychiatrische patiënten. Deze voorzieningen hebben impact op onze wijk en haar bewoners, waaronder bij mijn jongste dochter op school en in haar klas. Het is goed dat we hulp bieden, maar ook een wijk heeft grenzen. Als de balans doorslaat, wordt het draagvlak onder bewoners kleiner, en dat zie ik nu al gebeuren.

Wat mij ook zorgen baart, is het gebrek aan informatie. Er is nog veel onduidelijk:

- Hoe is de samenstelling en status van de bewoners die in de nog te bouwen huizen worden geplaatst. Zijn dit bijvoorbeeld alleen maar mannen of gaat het om gezinnen, of een andere combinatie?

- Hoe wordt de veiligheid en leefbaarheid geregeld en gewaarborgd voor de asielzoekers en de bewoners nu van onze wijk?
- Wat gebeurd er als blijkt dat het AZC inderdaad voor veel overlast en incidenten zorgt.
- Wat betekent een azc voor de al overvolle voorzieningen en de waarde van woningen in de buurt van een eventueel azc?

Deze vragen blijven onbeantwoord, en dat zorgt voor onrust onder de inwoners van Heerenveen Noord. Het gevoel dat wij als bewoners niet gehoord worden, versterkt dit alleen maar.

Ik wil benadrukken dat ik begrip heb voor de schrijnende situatie van mensen die moeten vluchten uit hun land. Niemand kiest er vrijwillig voor om huis en haard achter te laten. Echter, het is belangrijk om de belangen en zorgen van de inwoners van Heerenveen Noord voorop te stellen. Het opvangen van mensen in nood mag niet ten koste gaan van de leefbaarheid en veiligheid in onze wijk, daar heeft niemand wat aan, ook asielzoekers niet. En het is toch best bijzonder dat onze wijk een van de weinige, of misschien wel de enige optie zou zijn in heel de gemeente Heerenveen voor een eventueel asielzoekerscentrum.

Ik vraag u daarom om te luisteren. Niet alleen naar mijn woorden, maar ook zeker naar het gevoel wat heerst in Heerenveen Noord. Het gaat niet om een eenvoudige ‘ja’ of ‘nee’ tegen een azc, maar om de toekomst van onze buurt. Het gaat om gezinnen die hier al jaren wonen, die hebben geïnvesteerd in hun huizen, zich thuis voelen in de buurt, in een gemeenschap die hen lief is en die al heel veel opvangen in hun wijk.

Ik begrijp dat vluchtelingen hulp nodig hebben. Maar ik vraag u: Waar blijft het begrip voor de mensen die hier al decennialang hun thuis hebben?

Heerenveen Noord heeft haar maatschappelijk bijdrage aan opvang en zorg al lang en breed op zich genomen.